

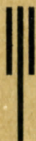

DE GESTAPO

MAAIDE IN DE

SPORTHELDEN

ANDRE TAERWE

PRIJS 7 Fr.

DRUKKER - UITGEVER

Daniël Van Welden, Audenaardsche St. 86, Eeke

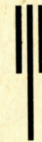
IN MEMORIAM

DE GESTAPO

MAAIDE IN DE

SPORTHELDEN

ANDRE TAERWE

DRUKKER - UITGEVER

Daniël Van Welden, Audenaardsche St. 86, Eeke

- 1946 -

INHOUD

A. – WERDEN IN BELGIË OMGEBRACHT:

Jef Croes (wielrenner)
Frans Gurinckx (wielrenner)

B. – VIELEN ALS SOLDAAT OF ALS LID VAN DEN WEERSTAND:

Leden van Sport Nautique Gent
De Jagher
Van De Castele
Lucien Moens
Julien Facon

René Tanghe (voetbal)
Jules Laforge (voetbal)
Willy Destordeur (voetbal)

C. LIETEN HUN LEVEN IN DUITSCHLAND:

Albert Casteleyn (worstelen)
Jan Guillini (zwemmen)
Edmond Van Waes (Sport Nautique Gent)
Guy Kammerer (Sport Nautique Gent)
Geo Hinderyckx (voetbal)
Roger Heuvelmans (zwemmen)
Albert Cambier (zwemmen)
Frans Hotag (wielrennen)

D. – WERD DOOD GESCHOTEN ALS WERKWEIGERAAR:

Jules Herman

E. – UIT HET VOETBALMIDDEN:

- Geknakte levens
- Gestorven in Folterkampen
- Gesneuveld of Gefusilleerd

Als laatste hulde...

Ze stierven voor hun land.

Aan de vele sportbeoefenaars die hun jong leven lieten in 't geweld van den brutalen wereldoorlog, droegen we als laatste aandenken en ultieme hulde een eerste brochure op.

Het aandeel door de sportkampioenen gedragen bij de verdediging en bevrijding van ons land is evenwel nog veel aanzienlijker dan eerst vermoed werd. Ze bewezen, naast atletieke vermogens, een echte, trouwe vaderlandsliefde te bezitten, waarvoor ze zelfs hun leven veil hadden.

Daar onze eerste brochure „Sportkampioenen gingen als... helden.” eerder onvolledig was, in dien zin, dat ze slechts een twintigtal der gevallen helden bracht wat hun toekwam, bezorgden we deze tweede brochure.

We hielden ons thans meest bij de sportbeoefenaars die omkwamen door de handen der Gestapo, daar deze onderduimsche verdelgers velen onzer knapste elementen ombrachten. We brengen hier tevens hulde aan de moedige jongens, die alle lijden en foltering ten spijt, hun leven konden redden en getuigenis mochten afleggen van hun trouw aan België. Deze echte vaderlanders worden soms te gauw vergeten. Mogen deze enkele regelen hen overtuigen dat de sportmannen hun daden waardeeren en hen zoo hoog schatten als hun gevallen makers, waarvan hier enkele geciteerd worden.

Alle helden hebben immers recht op dezelfde waardering. Vaderlanders uit één stuk dienden ze immers dezelfde grootsche zaak. Hun heldenmoed en opofferingen mogen niet veronachtzaamd.

Dat de sportmassa dit begrijpt, ondervonden we best bij den vlogen verkoop van Sportkampioenen gingen als Helden. Dit tweede boekje vermeldt opnieuw helden uit de meest verscheiden sportvertakkingen en wil eveneens het zijne bijdragen om de gedachtenis levendig te houden aan hen die we eens bij hun sportprestaties bewonderden.

André TAERWE.

Het lijdt geen twijfel dat de Brugsche held, een groot sportieve loopbaan heeft gekend, daarom bekwam hij in 1942 de Nationale Trofée der Sportverdiensde. Hij was tevens in het bezit van het Carnegie-Fonds, Eereteeken dat slechts aan een 10 tal personen uitgereikt werd.

Het Brugsche volk, de B. Z. K. en gansch de sportieve wereld heeft in hem een groot figuur verloren.

Een tweede slachtoffer van Brugge Z. K.

ALBERT CAMBIER.

Met Jan Guilini, verdween ook zijn schoonbroeder Albert Cambier. Ook hij was een goed zwemmer en tevens een uitstekend waterpolo-speler. Albert werd aangehouden te Brugge op 21 Februari 1942, naar de gevangenissen te St. Gillis en Vorst overgebracht en later naar Bocchum. Zooals velen werd hij ziek en is op 3 April 1943 overleden.

Ook hij beloofde een groote kracht te worden en eervol de kleuren van de B.Z.K. te verdedigen. Als cadet verwezenlijkte hij 1 min. 10 sec. in de 100 m. vrije slag. - De Brugsche Zwemkring verloor aldus twee elementen van groote waarde.

Hoofdman der WITTE BRIGADE ALBERT CASTELEYN gemarteld weggesleurd.

Onder de felste mannen uit de „ Witte Brigade ” moet worstelkampioen CASTELEYN op één der eereplaatsen vermeld worden. Hij was het typisch voorbeeld van den echten weerstander die altijd en overal op de loer lag om het den bezetter te laten aanvoelen dat hij in België als een indringer aanzien werd.

Het was als trouwste supporter en verzorger van beroepsrenner René DICK, die zelf als werkweigeraar door de Gestapo uit ons land gerukt werd, dat we Albert CASTELEYN leerden kennen. Het is dan ook tot DICK dat we ons wendden om het wedervaren van zijn vriend te vernemen.

CASTELEYN was overste in den „ Weerstand ” en had ongeveer honderd man onder zijn bevelen. Hij pleegde overal sabotage. Deed o. a. met acht man een troepentrein in de lucht vliegen; verlostee aangehouden werkweigeraars uit de klauwen der ontvoerders; deed eenige bruggen in de lucht vliegen; doodde twee Duitschers die hem wilden aanhouden, enz.

GEVANGEN

Ziehier over zijn aanhouding: Ondanks zijn formeel verbod waren, op het einde van Augustus '44, dus juist vóór het binnenrukken der geallieerden in ons land, eenige zijner mannen in een gevecht gewikkeld met een overmacht van Duitschers. De patriotten moesten vluchten, één doode en één gekwetste achterlatend.

Met martelingen ontrukte men den gekwetsten den naam van zijn hoofdman.

CASTELEYN werd verwittigd en besepte het gevaar dat hem wachtte. Toch wilde hij niet vluchten. Dat zijn vertrouwen evenwel te vermetel was, bleek toen een 40 tal Gestapo's oprukten om hem aan te houden.

Eén zijner mannen, Roger HENDRICKX, wilde inder haast de mitraillette's halen. Hij werd neergekogeld. CASTELEYN zelf, enkele dagen vroeger aan den voet gekwetst bij het reinigen van zijn revolver, kon zich niet vlug verplaatsen. Desondanks velde hij nog eenige ver-raders neer. De overmacht was echter te groot, zoodat hij werd over-meesterd.

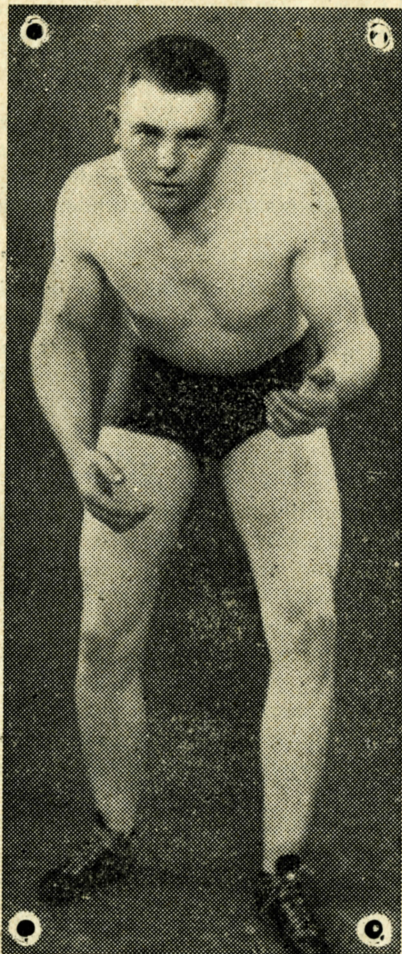
Met folteringen beproefde men hem zijn mannen te verraden. Hij weigerde. Toen werden twee zijner makkers vóór zijn oogen dood geschoten. Steeds verder weigerde hij iets te verklappen, waarop hij geslagen en gestampt werd, en met den dood bedreigd. Niets kon men hem ontrukken.

SPORTMANNEN
DRINKT STEEDS

MEIRESONNE

Bieren

Daarop werd hij, gansch gekneusd en bebloed, naar onbekende bestemming meegesleurd. Men vernam er niets meer over. Die geweldige aanhouding gebeurde te Merelbeke in den nacht van 30 Augustus 1944.

ALBERT CASTELEYN

doodgemarteld als hoofdman der „Witte Brigade“

Een flink worstelaar.

Albert CASTELEYN maakte deel uit van worstelclub „Kracht en Kunst“ Merelbeke. Hij bracht het, als liefhebber, bij de zwaargewichten, tot kampioen der beide Vlaanderen en tot een tweede plaats in het kampioenschap van België.

Ofschoon hij geboren was op 11 September 1917 en vroeg flink uitgroeide tot een bank van 1 m 80 hoogte en 85 kg., was het pas gedurende den oorlog dat hij aan de worstelsport begon.

Hij was op dat gebied dus nog niet eens tot volle ontplooiing gekomen. Hij hield het meest bij de brute macht, gepaard aan een steeds hoger opgevoerde lenigheid. Het ontbrak hem nog eenigszins aan de noodige routine, zoodat het wel eens gebeurde dat hij onderdeed voor mannen voor wie hij eigenlijk veel te sterk was.

Zijn bijzonderste prestaties: In 1942 won hij door vloering van Milo PELSMaker, Wemmel. Hij veroverde den beker voor de vlugste vloering: 12 sec. — Hij werkte onbeslist tegen den kampioen van Vlaanderen, DE WISPELAERE, om van de BUCK te verliezen wegens schouderontwrichting.

Het kampioenschap van Vlaanderen gold als zijn heroptreden. Na een reeks gewonnen te hebben verloor hij in finaal van DE BUCK.

1943: match nul tegen GOOSSENS; overwon DE PRYCK met de punten en veroverde daarna het kampioenschap van Vlaanderen op LUCQ.

Te Bergen in strijd voor den nationalen titel verloor hij nipt op punten van BOULANGER (104 kg) om daarop COPPIETERS ex-kampioen van België te Gent te kloppen, eveneens op punten.

Te Antwerpen deed hij in 44 match-nul met den officieelen kampioen der Noorderprovincie: VAN HAL; vloerde den kampioen der politie D'OOSTERLINCK in 58 sec.; sloeg match-nul met DE PRIJCK en deed eervol op punten onder voor den Hongaar SOLENVICHT.

Voor zijn ouders, eerlijke brave buiten lieden, voor René DICK en eigenlijk voor iedereen, was ALBERT de gediensigheid in persoon. We vergeten hem nimmer.

In Duitschland omgekomen
FRANS HOTAG
een knap pedaalman.

Het duurde heel lang, tot einde October '45, vooraleer men zekerheid had nopens het lot van den beroepsrenner uit Putte-Kapellen. Het gevreesde werd waarheid: Frans HOTAG stierf in een Duitsch concentratiekamp.

D
E
R
B
Y

Nooit geëvenaard!

Klakken - Hoeden

De dracht der
KAMPIOENEN en der
ECHTE SPORTMANNEN

Hoofdhuis : **GAVERE** (brug)
Bijhuizen :
GENT (Noordstraat 23.25.27.)
BRUSSEL (Huidevedderstr. 174)

S
P
O
R
T

Hij werd in Februari 1944 door de Gestapo van zijn bed gehaald en met enkele zijner dorpsgenooten naar Duitschland gesleurd.

Sedert 1942 stond Frans in dienst van den Weerstand in ons land en onderscheidde zich bij vele gevaarlijke ondernemingen.

Als banneling hield hij zich lang goed in de sloopende concen-

tratiekampen. Bij het naderen der bevrijding bezweek hij echter in het kamp van Ellrich (6 Februari 1945).

HOTAG was een flink beroepsrenner. Hij debuteerde in 1933 en veroverde sinds dien veel prijzen in alle categorieën. Hij blonk vooral uit in de „ Ster der juniors ” 1938. Gedurende twee ritten was hij leider en wandelde naar de zege als op 300 m. der eindstreep een dom ongeval hem alle kansen ontnam.

Als beroepsrenner deed hij zich eveneens gelden en veroverde tijdens zijn laatste koersjaar (1943) volgende schoone prijzen :
Eerste : Alseberg (22 Mei) ; Stabroek (21 Oogst) ; Bornem (6 Oktober) en Putte-Kapellen (9 Oktober).

Tweede : Aaigem (28 Maart) ; Omloop der Vlaamsche Ardennen (11 April) ; Criterium Mechelen (29 Oogst).

Derde : Criterium Mol (24 Oogst) ; Klassieker in Frankrijk namelijk St Etienne-Lyon (12 September).

Vierde ; landenkamp België-Frankrijk te Brasschaat.

Vijfde ; Zandvliet ;

Zesde ; St Niklaas, Stekene, Berlaar en Itegem.

Een knap renner, een edel sportman bracht als held het offer van zijn leven tot welzijn van zijn volk.

Sport Nautique Gent zwaar getroffen.

Onder de sportverenigingen die aan den oorlog een zwaren tol betaalden, neemt R. Sport Nautique uit Gent, een der eerste plaatsen in. Hare rangen werden gevoelig gedund door het verlies van enkele actieve leden, aan wie nagedachtenis we hier thans eveneens een korte bijdrage willen wijden.

De gevoeligste slag was wel het verscheiden van

EDMOND VAN WAES

den toegewijden materiaal - en feestbestuurder dezer vereeniging, die echter te voren als roeier van internationale waarde een wereldfaam had bereikt.

Edmond werd geboren op 8 Maart 1892 en stond nog in de volle kracht der jaren, toen de Gestapo hem zijn vaderlandsliefde ten kwade duidde en naar Duitschland sleepte. Tijdens de ondervragingen te Gent doorstond hij manhaftig de zwaarste mishandelingen. 't Was het begin van een langen lijdensweg. Want niettegenstaande hij geen enkele maal nog iets van zich kon laten hooren, is het duidelijk dat hij, evenals zoovelen, eindelijk ten onder is gegaan aan de onmenselijke uithongersmethode.

Edmond was begin 44 in een kamp te Natzweiler in de Vogezen (Elzas) terechtgekomen waar er hard moest gewerkt worden en weinig geëten! Met het vooruitzicht op een spoedige verlossing in 't gemoed hield hij stand tot 31 Mei 1944. De volledige uitputting had hem afgemaakt.

Europeesch kampioen in 1910.

Tijdens de glansperiode van het roeien in ons land, stond VAN WAES op een uitzonderlijke hoogte.

Als 18 jarige debuteerde hij in 1910 onder de bevoegde leiding van oefenmeester Emiel Wauters. Hij oogste een reeks successen in de acht beginnelingen « 't Zal wel gaan », om daarna in de twee - juniors " Kwik „ uit te blinken naast HEGMANS, en enkele eereplaatsen te bemachtigen in vier - juniors.

Als op 't einde van het seizoen de bekende PAUL RAES zich in de onmogelijkheid bevond op te treden, was het EDMOND VAN WAES die de groote eer kreeg plaats te nemen in de vermaarde acht - seniors van Sport Nautique Gent, die België zou vertegenwoordigen op het kampioenschap van Europa te Oostende. Met de jeugdigen VAN WAES in haar rangen leverde Sport de schitterendste verrichting en legde op 15 Augustus '10 beslag op den Europeeschen titel.

VAN WAES kende aldus een verbluffenden opgang. Hij was evenwel in niets overschat, want in 1911 zou hij ook meerdere zege-

pralen afdwingen. Hij begon met een zege in acht - yole te Nizza om daarna tijdens de regatten van Kluisen-Terdonk twee opeenvolgende overwinningen te behalen n.l. in vier-seniors en twee juniors.

Hij vervolgde te Luik, met eerste plaatsen in twee - juniors en acht - seniors, om nog vele prijzen te veroveren te Brussel, Oostende en elders. Hij maakte eveneens opnieuw deel uit van de acht van Sport die België vertegenwoordigde op het kampioenschap van Europa te Côme.

In 1912 verzamelde hij overwinningen in twee, ploeg Fides, met G. VAN DEN BOSSCHE, doch vooral in vier " Cher Ami „, waar het gekende quator G. VISSER, G. VAN DEN BOSSCHE, ED. VAN WAES en G. WILLEMS haast niet te kloppen was. Ook in oude - acht " Knock-out „ deed hij zich gelden.

Na de talrijke prijzen, gewonnen te Terdonk, Luik, Oostende, Gent, Doornik, Namen, Brugge en Antwerpen, alsmede tijdens de Olympiade te Stokholm waar de vier " Cher Ami „, zich tweede klasserde werd EDMOND VAN WAES tot het emeritaat uitgeroepen om gedurende drie opeenvolgende jaren meer dan 25 eerste internationale prijzen veroverd te hebben.

Dit, voor wat de schitterende loopbaan betreft van den uitzonderlijken roeier, die lenigheid aan kracht en volhardingsvermogen paarde en die vooral over den gestyleerden slag beschikte eigen aan de roeiers uit dat glorievolle tijdperk - korte, maar uiterst prachtige loopbaan.

Bezieler der vereeniging.

Lange jaren bleef VAN WAES daarna uit de roeimiddens verwijderd. Vele bezigheden hielden hem elders aan den arbeid. Edmond werkte zich evenwel steeds hooger op en vond in 1934 opnieuw den tijd zich verdienstelijk te maken voor de roeisport. Hij trad in het bestuurscomité van Sport Nautique en ontpopte zich als feestorganisator van zeldzaam formaat. Telkens vond zijn schrander brein iets nieuw en afwisselend.

Na het terugtrekken van den toegewijden ALFONS VERLÉ nam Edmond eveneens den zwaren en verantwoordelijken post van materiaalbestuurder op zich. Hij werkte verscheidene nieuwe plannen uit, legde zelf de hand aan vele ontwerpen en wist steeds het artistiek karakter te verzorgen zoodat zijn werken een blijvende waarde hebben. Als teekenaar maakte hij stukken met origineel voorkomen die zijn aandenken steeds in eere zullen houden.

De vijandelijkheden legden deze werkkraft stil en ontnamen ons voor altijd den vriendelijken omgang met den sportman van edel gehalte.

Begrijpelijk dat dit verlies de gevoeligste slag is die Sport Nautique treft. Toch werd deze club eveneens hard geraakt door het

sneuvelen van

Roeier Julien FACON

die aan het vertrekpunt van een schitterende loopbaan een prachtige toekomst voor oogen had. Hij verdedigde zijn land met volle overtuiging en sneuvelde in de rangen van het Belgische leger in Mei '40 op het grondgebied van Zwijndrecht, na bliken gegeven te hebben van waren heldenmoed. Ook het verlies van,

Guy KAMMERER

wordt fel aangevoeld. Hij laat een groote leemte achter en was als junior één der sterkste beloften die Sport Naut. Gent ooit kende. En dat is veelzeggend.

Niet alleen als sportman deed hij zich gelden. Hij was een kunstenaar in wording en veroverde als teekenaar reeds een vooraanstaande plaats. Vooral als humorist caricaturist blonk hij uit en leverde proeven die de algemeene bewondering afdwingen van de kenners.

Door de Duitschers opgejaagd, vond Guy een onderkomen in het Maquis in de Ardennen. Ook daar werd zijn groep opgespoord, en rond Namen door de Gestapo getroffen. Naar Duitschland gesleurd, werd hij ginder laffelijk afgemaakt.

Nog andere actieve leden van Sport-Naut. lieten hun leven voor hun land:

DE PAGTER,

VAN DE CASTEELE en Lucien MOENS

konden geen genoegen nemen, met de bezetting door de Nazis en traden toe tot de „Witte Brigade” Ze onderscheidten zich in de rangen van den Weerstand bij de bevrijding van Gent waar ze hun moed en vaderlandsliefde met den dood betaalden.

—oOo—

Slachtoffer der nazi-terreur :

GEORGES HINDERYCKX

steunpilaar van A. S. Oostende.

Langen tijd hoopte men nog dat de sympathieke aanvoerder van Assa Oostende behouden terug zou keeren. De schoonste verwachtingen werden evenwel te leur gesteld toen de gedeporteerden de één na de andere terug kwamen en men steeds maar zonder nieuws bleef van HINDERYCKX. Eindelijk vernam men de fatale jobsmare : de stoere speler was ten onder gegaan aan de onmenselijke behandelingen in een Duitsch concentratiekamp. Natuurlijk dat men zulk nieuws niet rap gelooft. Daarom dat er naar verdere gegevens gezocht werd. Doch het verluide steeds onverbiddelijk. Ten slotte ontdekte men een zijner trouwste gezellen uit de miserie in Duitschland, n.l. den heer AUGUST HEYVAERT uit Lebbeke, die er getuige van was, dat GEORGES in het kamp van Bautzen overleden is, in het begin van Maart 1945. Aldus verliest de kuststreek een ander bekend figuur uit de sportmiddens.

De Lijdensweg.

GEORGES HINDERYCKX werd geboren te Kensigton South den 21 November 1915, huwde op 23 November 1940 mejuffer Georgette JONGBLOED en was vader van twee felle zontjes, Anthony en Danny, wederkeerig geboren in 1941 en 1943. Hij was dus reeds aan een schoon gezin gebonden. Hij was flink onderlegd op velerlei gebied, en lukte schitterend in een examen dat hem tusschen de knapste mannen van het Oostendsche politiekorps plaatste. Als adjudant werd hij gemobiliseerd om terug te keeren als reserve-officier. Den 1 Augustus 1942 werd hij evenwel door het schepencollege van Oostende uit zijn ambt ontzet, onder het voorwendsel dat hij niet geschikt was voor zijn werk en wegens onbetrouwbaarheid. In feite was het, omdat hij niet wilde dansen naar het liedje dat het nazi-bestuur zong. Want den 14 December 1943, werd hij door de Gestapo aangehouden in zijne woning der Zwaluwenstraat, 43, en naar Brugge overgebracht. Van daaruit begon zijn lijdensweg. Hij werd naar St. Gillis vervoerd, waar hij slechts één dag verbleef en aanstonds naar Keulen gesleurd, waar hij aanlandde, op het oogenblik dat daar een zwaar bombardement plaats had.

Van uit Keulen kwam hij terecht in het tuchthuis van Grosz, in Opper-Silezië waar hij aan MAURITS LAUWERES een trouwen vriend had. Deze makkers hielden veel van elkander en werden samen aangesteld om voor de voedselvoorziening te zorgen. In die bediening kwamen ze terecht in het concentratiekamp van Grosz-Roszen, een zijvertak-

king van Grosz. We schreven toen 1 November 1944. Op 23 Januari daaropvolgend werden ze brutaal weg van elkander gescheiden. — HINDERYCKX was veroordeeld.

FABRIEK VAN WASKAARSEN
— BOUGIES —
KUNSTBLOEMEN EN KRONEN
HUIS R. JOYE FANTASIEARTIKELEN
Geldmuntstraat, 16, GROOTE KEUS VAN
— BRUGGE — KERSTARTIKELEN
NIEUWJAARGESCHENKEN

Georges werd met 300 zijner gezellen naar het kamp te Bautzen gezonden. Dit kamp droeg den sinisternen naam van "uitroeiingskamp.., Voorwaar veel beteekenend. Hij moest daar zwaren arbeid verrichten met nog niet half genoeg voedsel, om, zonder arbeid, het leven te behouden. Ondervoed viel hij een eerste maal ziek. Toch wist hij nog te herstellen. Het zeer zware werk zou er hem ten tweede male onderkrijgen en dat was het begin van het gruwzame einde. Hij verkwijnde met den dag om ten slotte volledig uitgeput te bezwijken, bij het aanbreken der schoone Lentedagen, enkele weken vóór dat de bevrijding hem uit de hel zou verlost hebben.

De heer HEYVAERT zegde, dat op het oogenblik, dat hij de levensgevaarlijke ontvluchting waagde er nog 88 man in leven waren van de 300, daar in het gezelschap van HINDERYCKX aangekomen. Droevig bilan van de verrijnde moordenaarsmethode! Heer HEYVAERT zelf, heeft het behoud van het leven slechts aan een ontsnapping uit het kamp te danken.

Daarmede is Assa voor altijd beroofd van één harer echtste steunpilaren; zijn de sportmannen voor immer hun geliefden HINDERYCKX kwijt; maar is voor eeuwig rouw gedaald, in één zoo schitterend gesticht gezin dat thans een liefhebbende echtgenoot en twee schattige knaapjes als eenzamen moet herbergen. Dat de sportmannen dit aandenken voor immer zullen bewaren, weze een troost voor de treurende familie.

Zijn schitterende voetballersloopbaan.

Niet slechts als voorbeeldig politiebeambte en onberispelijk burger was HINDERYCKX geacht aan de kuststreek, vooral als voetbal-

speler van zeer groot formaat maakte hij ophef en stond hij gunstig aangeschreven. Hij was de steunpilaar en aanvoerder van Assa Oostende.

Hij begon zijn schitterende loopbaan als voetballer bij de juniors van A. S. O. ten jare 1933. Tijdens het eerste jaar dat Georges in dit elftal optrad, werd het kampioenschap der beide Vlaanderen in de wacht gesleept met volgende opstelling: Coene; Hinderickx en Pollet; D'Hondt, L. Reynders en Week; Allaert, Aspeslagh, Dehaemers, Wets en Vanmaele. In de halve finaal voor den Belgischen titel werden de rood-groenen te Gent op het terrein van Racing met 3-2 door Union Sint Gillis overwonnen. Tijdens het seizoen 1933-34, n.l. op 8 April 1934 speelde hij zijn eersten officieelen wedstrijd in het hooger elftal van Assa. Het was tegen Club Ronse dat hij zijn proef aflegde en dat op de rechtsbinnenplaats. De kustjongens verloren er wel met 5-2, doch HINDERYCKX had zijn klasse bewezen en zou voortaan regelmatig in het eerste elftal optreden.

VERTROUW den VERKOOP uwer MEUBELEN
aan het huis

G . P I E S S E N
Ajuinlei, 8, GENT. Telefoon: 511.42

— Gesticht in 1846 —

Hij zou echter niet steeds in de voorlijn fungeeren maar vooral ophef maken in de verdediging, plaats die hij een eerste maal in het Rivierenhof zou bezetten. Georges speelde er tegen TUBANTIA in de voorhoede. Het wilde evenwel niet vlotten bij Oostende, zoodat aanvoerder RANGÉ tijdens den wedstrijd zelf, besloot enkele spelers van plaats verwisselen. HINDERYCKX kwam op de backplaats, speelde er zoo schitterend dat het achterstel bijna volledig goed gemaakt werd. Het eindigde immers op een 3-2 resultaat. Als nieuwe achterspeler had Georges zijn strepen verdiend en leverde als dusdanig verder steeds eervolle prestaties. Hij speelde voortaan bijna uitsluitend op rechterbackplaats naast STRANGÉ, PROOT, SABBE, WEGHSTEEN, Frans DE PAUW, WETS en ROOSE. Toch heeft hij ook andere posten met succes bekleed. Op 27 December 1936 speelde hij mid-voor te Vorst; op 17 October 1937 spil te Bergen; op 20 Maart 1938 buitenspeler bij Excelsior Sint-Niklaas en overal waar hij van de partij was, getuigde hij van moed, geestdrift, clubliefde en spelkennis.

Het mag dan ook terecht gezegd, dat HINDERYCKX een zeer graag gezien figuur was op de Belgische voetbalvelden. Overal oogste hij waardeering en telde hij vrienden. Vooral vanaf de jaren 40 was hij formidabel op dreef, en de groote bezieler van een stevig elftal. Het was dan ook niet te verwonderen dat hij na de schouderbreuk, aan aanvoerder WETS overkomen, in Februari 1943, als diens opvolger werd aangesteld en van dan af de grootste steunpilaar van de ploeg mocht genoemd worden. Gedurende elf seizoenen stond Georges als rasvoetballer op de bres in het eerste elftal. Tijdens deze periode betwistte hij niet minder dan 182 officieele wedstrijden in de eerste ploeg van Assa Oostende. Hier volgen die kampen :

Seizoen 1933-34 : 1;	seizoen 1937-38 : 13;	seizoen 1941-42 : 26;
1934-35 : 23;	1938-39 : 17;	1942-43 : 25;
1935-36 : 26;	1939-40 : 1;	1943-44 : 10;
1936-37 : 26;	1940-41 : 14;	

Ook als derbyspeler had HINDERYCKX een puike eerlijst daar hij 12 wedstrijden in de eerste ploeg meespeelde n.l. zes officieele en evenveel vriendenpartijen. Tijdens al deze kampen bezette hij de backplaats, waar hij steeds blijken gaf van fijn doorzicht en tactiek.

Veel te vroeg verdween hij van onze voetbalvelden, waar men hem gevoelig zal missen. Zijn aandenken blijft evenwel in eere.

FRANS GURINCKX

wierd door de Gestapo neergekogeld.

De ex-beroepsrenner uit Diegem wierd door Belgen, in dienst der Duitse Gestapo laffelijk doodgeschoten op 22 Juni 1944.

Hij was vroeger een knap pedaalman die het vooral bij onze lokale wegwedstrijden hield, en geen groote lauweren op vreemd terrein oogste om de eenvoudige reden dat hij in eigen midden een winstgevend werkterrein vond.

Lijk velen moest de "lange", naar Duitschland gaan werken. Hij ging een eerste maal naar 't Beloofde Land, maar keerde na de verlofdagen niet meer terug. Hij trad integendeel tot de weerstandsbeweging toe en hield zich bezig met het uitdeelen der rantsoenzegels aan de andere ondergedokenen.

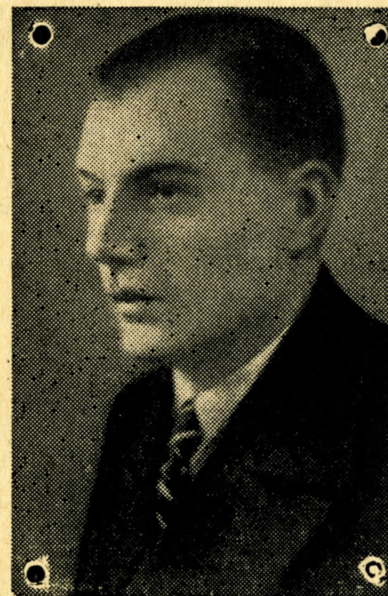
Bij een uitdeeling van de kostbare zegeltjes werd hij te Nossegem door verraders verrast. Hij werd door een revolverschot in den rug getroffen en stierf kort nadien.

Hij sneuvelde voor vrijheid en Recht

RENÉ TANGHE (jr)

buiten-links bij Cercle Brugge

De brave stille jongen uit de kloeke Breydelstede, waar hij geboren was den 17 Januari 1911, werd gemobiliseerd als soldaat bij het 34e linieregiment. Als ons land werd aangerand, stond hij paraat om de bevelen van zijn oversten uit te voeren.

In den nacht van 11 op 12 Mei 1940, toen zijn regiment zich op den vaart Gent-Terneuzen had terug getrokken, werd hij op 't grondgebied van Kluizen door moordende kogels getroffen. In deerniswekkenden toestand werd hij in het veldhospitaal bij het Instituut O. L. Vrouw ten Doorn te Eekloo opgenomen, waar men tot het afzetten van een been moest overgaan. De beste zorgen zouden evenwel niet baten. René overleed op 21 Mei 1940.

Hij liep ter schole bij de Broeders te Brugge, waar hij niet alleen als knap student, maar ook als ras-voetballer werd opgemerkt. Hij ontpopte zich als een flink mid-voor en vormde bij Cercle Brugge in gezelschap van ROBERT BRAET, TAVERNE, HERREBOUT en VAN HOVE de echte ruggegraat. In eere-afdeeling verwisselde hij van plaats om als links-buiten uitstekende diensten te bewijzen aan zijn club.

De oorlog stelde brutaal een einde aan zijn mooie loopbaan zoowel in de maatschappij als in de voetbalwereld.

Op het doodssantje lezen we als laatste aandenken :

„ Gisteren nog vol sterkte en levensgloed en heden droevig neergeveld.

„ Vol moed en offervaardigheid, was hij opgestaan, om zijn Vaderland te verdedigen. Innig geloovig en godvruchtig, steunde hij volgens zijn laatsten brief aan zijne Ouders, op de Goddelijke Voorzienigheid en deed ten volle zijn soldatenplicht op het bloedige slagveld. Getroffen door een granaatscherf en opgenomen in 't Hospitaal te Eekloo, deed niets dit noodlottig einde verwachten. God daarentegen, in Zijn ondoorgrondelijke Raadsbesluiten, had er anders over beschikt. René was rijp voor den hemel. In volle overgeving aan den Goddelijken Wil, heeft hij dit offer van zijn leven, als een held, voor het heil van zijn Vaderland gebracht. Zijn laatste oogenblikken waren stichtend voor den Aalmoezenier, en ziekedieners die hem bijstonden.

„ Zijn laatste gedachten waren voor zijn dierbare familie, die hij, eilaas, niet meer zou terug zien. ”

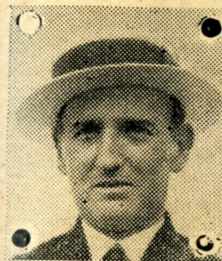
Vader TANGHE, eveneens René geheeten, medestichter van Cercle Brugge en zeer gereputeerd sportjournalist was door het afsterven van zijn geliefden zoon geknakt. Tijdens den wedstrijd Anderlecht-Cercle in 1941, kreeg hij een bloedaandrang om tot op 1 Juli 1942 op het ziekbed gekluisterd te worden. Toen verwisselde hij zijn lijden voor een terugzien met zijn zoon.

Deze Beide Brugsche sportfiguren blijven in onze gedachten leven als voorbeelden van vaderlandsliefde tucht en sportiviteit.

Voorman van Racing Gent.

JULES KERNER

in Duitschland uitgehongerd.

Vaderlander van het zuiverste soort, steeds op de bres om onze vrijheden te verdedigen, is Jules KERNER het slachtoffer geworden van zijn onwankelbare gehechtheid aan België.

Hij is gevallen als één der talrijke slachtoffers der nazi-terreur. Zijn aandenken zal in dankbare herinnering in de sportkringen voortleven.

Jules KERNER was meer dan een gewoon sportbeoefenaar. Hij was oud-speler van het eerste elftal van Racing Gent en daarna voorzitter van die bloeiende voetbalvereniging. In het burgerlijk leven was hij, als bureeloverste bij het gemeentelijk bestuur van Gentbrugge een vooraanstaande persoonlijkheid die zijn vele hoedanigheden steeds ten dienste der menschheid stelde. Oudstrijder 14-18 was hij vereerd met talrijke ereteekens.

Zijn heengaan laat dus niet slechts in de rangen van Racing Gent een leemte achter, ook bij het gemeentelijk bestuur van Gentbrugge wordt dit verlies zwaar gevoeld. Om zijn minzamen omgang en dienstvaardigheid was hij door iedereen geacht. Hij was voorzitter of lid van verschillende plaatselijke maatschappijen.

Een echt volksvriend.

Heer KERNER was reserve van de beruchte Front-Wanderes die gedurende den wereldoorlog 14-18 zulke puike uitslagen Boekten. Hij was alsdan een der beste insides en beschikte over een ongenadig schot.

Het bestuur van Racing Gent schreef:

„ We verliezen in hem een beste bestuurslid, dat met de spelers kon omgaan en op voetbalgebied een groote kennis en ondervinding had opgedaan. Wij hadden ons zoo vurig verbeid op zijne terugkomst en voor enkele dagen hadden we vernomen dat hij in goede gezondheid verkeerde en een toonbeeld was van moreelen steun voor zijne ongelukkige medegezellen in ballingschap. Onze teleurstelling was des te grooter toen de harde slag van zijn overlijden ons trof.

Zijn Lijdensweg.

Van uit het gevang van St Gillis (Brussel) werd hij weggevoerd naar het concentratiekamp van Esterwegen (Duitschland) waar hij ongeveer 6 maand verbleef.

Op 22 Maart 1944 werd hij met groep Eekloo naar het tuchthuis van Bayreuth overgebracht. Hij verbleef daar een gansch jaar.

Op 21 Maart 1945 werd hij overgeplaatst naar het concentratiekamp van Flossenburg waar allerhande ontberingen en zware inspanningen zijn gestel volledig ondermijnden. Op 18 April 1945 stierf hij er ten gevolge van buikloop in den ouderdom van 49 jaar. (St Gillis Dendermonde 19 - 7 - 96).

Over zijn verblijf te Flossenburg vernamen we volgende pijnlijke bijzonderheden :

Hij vertoefde vooreerst in blok 11, daarna in blok 23 waar hij doodende diarrhée heeft gekregen.

Hij heeft 4 à 5 dagen in dezen blok gelegen zonder de minste verzorging waarna hij overgebracht werd naar de infirmerie van het kamp, waar hij nog acht dagen heeft geleefd. Zijn stoffelijk overschot werd verbrand.

's Anderendaags zegge 19-4-45 werd het kamp geëvacueerd en moesten alle gevangenen naar Dachau waar zoovelen den weg van KERNER zijn opgegaan.

—oOo—

Groothandel
WIJNEN, LIKEUREN, GENEVERS.

VELDA

Fabriek van LIMONADEN en
gashoudende WATERS.

Scheldewindeke. - Telefoon 50 - Handelsregister 13205

JULES LAFORGE

eveneens van Racing Gent - sneuvelde.

De Gentsche sportmannen verloren ook nog Jules LAFORGE één der spelers van Racing Gent, die zijn leven liet in de rangen van het Geheim Leger. Steeds een toonbeeld van kameraadschap was hij eveneens een voorman in den „ Weerstand ”. Hij hielp ons land bevrijden, doch mocht de overwinning slechts van hierboven medeleven.

Kommandant DEBIE bracht volgende vermelding op het dag-order :

„ Sergeant vol opofferingen, vrijwilliger voor gevaarlijke op-
„ drachten, werd gedood aan het hoofd zijner patrouille terwijl
„ hij één zijner wapenmakers wilde redden. De gesneuvelde was
„ vrijwilliger van het A.B. Geheime Dienst. Geboren te Gent den
„ 11 - 1 - 1921 en gevallen te Moerkerke op 12 - 10 - '44, op het
„ veld van eer ”.

voeders VAN SIMAEY

GAVERE - tel.: 31.59.100

Model- en proefhoenderhoeve in Auwegem, waar
jaarlijks 15000 leghennen den winterleg mee-
maken.

Graan- en mengelingen voor: Hoenders, Varkens,
Koeien, Duiven, enz.

Als groot vaderlander neergekogeld.

JEF CROES uit Alken.

Ook in het Limburgsche stonden vele sportbeoefenaars actief in de rangen van den weerstand.

Zoals wij bij den aanvang van dit boekje den strijd van Albert CASTELEYN verhaalden zoo stond ook Jef CROES in de rangen van den "Weerstand. . ." Deze knappe wielrenner nam deel aan talrijke sabotage-daden en liet den bezetter eigenlijk nooit met rust. Hij deinsde voor geen gevaren achteruit en bevond zich dikwijls op zeer verantwoordelijke posten. Ten slotte werd hij door de Gestapo's als wild achternagejaagd en overal opgezocht. Jef bleef langen tijd uit den greep van den wolf.

Bij het naderen der bevrijding was hij misschien wel een beetje te roekeloos. De vijand sleurde hem weg om hem na vele martelingen laffelijk neer te schieten op het einde de Augustus-maand 1944. Zijn verminkt lijk werd in het massagraf te Oostakker-bij-Gent weergevonden.

De renner CROES bereikte de hoogte niet waartoe hij geroepen scheen. Als jonge belofte won hij wedstrijden bij de vleet om in 1937 een zeer zware Ronde van Vlaanderen der Onafhankelijken te winnen.

Midden een echt hondenweder werd deze Ronde betwist. Jef hield het beste stand tegen de losgebroken natuurelementen om als een klomp slijk het eerst de eindmeet te Zottegem te bereiken.

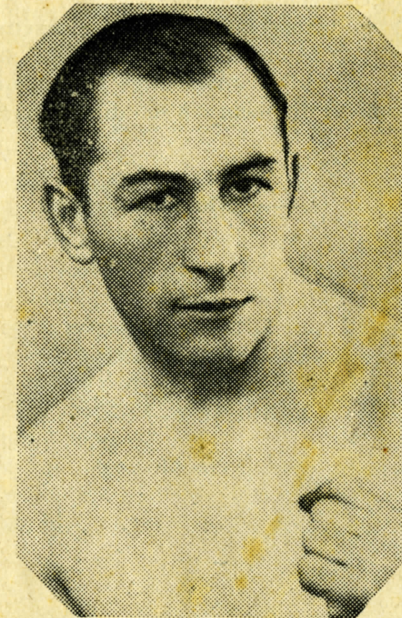
Croes kwam daarna nu en dan die schoone zege bevestigen. Hij had zijn hoogtepunt nog niet bereikt en vereenigde alle kwaliteiten om één der toonaangevers te worden in ons rennerskorps. De oorlog kwam zijn opgang eerst stremmen en daarna brutaal wegbreken.

Spijtig, want Limburg is eerder arm aan groote renners. - Als vaderlander uit één stuk blijft zijn aandenken trouw bewaard.

Bokser van groot gehalte.

JULES HERMAN, uit Moeskroen

Als werkweigeraar, in Frankrijk neergekogeld.

Deze vooraanstaande kracht uit den stal van manager VAN OOTEGHEM, werd niettegenstaande zijn activiteit als bokser, door den bezetter aangeduid om naar Duitschland te gaan werken.

Lijk zooveel andere jongelingen hoorde Jules evenwel langs dien kant niet en leefde hij verder als ondergedokene. Er moest toch geëten worden zoodat hij nu en dan de baan opging ten einde het noodige geld te verdienen.

Als bewoner der Franco-Belgische grens legde hij zich op den verkoop van tabak toe en ging dan ook geregeld bij onze Zuiderburen op bezoek. Aldus vertoefde hij eveneens in Frankrijk op den dag der „Invasie” in 1944. De overrompeling maakte de wachtposten dubbel waakzaam, en zoo achterdochtig, dat ze in ieder voorbijganger een spioen of saboteur meenden te zien.

Zoo werd ook HERMAN voor een geducht tegenstander aanzien en . . . neergeschoten.

Daarmede eindigde de reeds puike loopbaan van dezen fairen kamper, die overal populair was en vooral geroemd om zijn sportiviteit. Want al is het waar dat Jules beroepsbokser was en dus met boksen zijn brood trachtte te verdienen dan is het eveneens waar dat hij in den grond een echt liefhebber der bokssport bleef, die in den ring verscheen omdat hij er genoeg aan beleefde.

Nooit zou hij een tegenstander onnoodig afgetrommeld hebben maar altijd poogde hij op de meest regelmatige wijze aan de overwinning te geraken. En van zulke waarachtige sportmannen hebben we nooit te veel. Daarom dat dit heengaan zoo diep aangevoeld wordt.

—oOo—

LIKEURSTOKERIJ „ DE MEREL ”

G. Meirlaen & zonen

EEKE

Proef de fijne likeuren
en genevers specialiteiten

Zwem - rekordman ROGER HEUVELMANS in concentratiekamp omgekomen.

't Zijn waarlijk zeer zware verliezen die de zwemkringen aantekenen. Benevens zooveel andere bekende figuren uit die middens, werd ook de jonge hoop HEUVELMANS slachtoffer der ontvoerders.

Door de gestapo-mannen ingepikt, werd dit lid van Zwemclub Olympic Antwerpen, naar Duitschland gesleurd om ten slotte in het kamp van Dachau om te komen in den ouderdom van 20 jaar.

Niettegenstaande zijn nog jeugdigen leeftijd, had HEUVELMANS reeds gelegenheid gevonden zich aan de algemeene aandacht op te dringen door o. a. een paar nationale records op zijn naam te zetten.

Op 2 - 5 - 1943 vestigde hij het record der 200 m. streekzwemmen op 2' 50" 1/5, nadat hij op 6 - 12 - 42 dit der 500 m. streekzwemmen op 7' 35" gebracht had. Het was waarlijk een uitzonderlijke kracht en een element van groote waarde. Hij nam het zonder schromen op tegen mannen met gevestigde faam en lukte er op 12 September 1943 te Brugge in den officieelen kampioen DE VLAEMINCK te vloeren in 100 m. rugslag. Hij legde den afstand af in 1' 14" 6/10 met 1 sec. voorsprong op den titelhouder.

Roger was een toonbeeld van sportiviteit en telde niets dan vrienden. Zijn warme vaderlandsliefde kon hij niet verbergen, wat hem tegenkanting bezorgde, met het droeve gevolg dat men kent.

—oOo—

Gevallen op het veld van eer.

WILLY DESTORDEUR uit Brugge.

Een van de eerste slachtoffers uit de Meidagen 1940 was Willy Destordeur. Als student plukte hij de lauweren bij de Broeders Xaverianen te Brugge. Hij studeerde verder aan de Universiteit; behaalde het diploma van dokter in de Handels- en Consulaire Wetenschappen en werd gehecht aan de Bank van Handel en Nijverheid. De oorlog kwam en Willy werd als onderluitenant bij het 4e Linie, opgeroepen. Zijn soldaten waren hem zeer genegen en toen de Duitschers ons land binnen-

rukten stond hij met zijn jongens paraat!

Hij streed moedig aan de Leie en sneuvelde te Moorseele op 25 Mei 1940.

DESTORDEUR was niet alleen een groot student en een moedig soldaat, maar tevens een kranig voetballer. Ingelijfd bij Cercle Brugge deed hij zich weldra opmerken. Hij werd uitgekozen om in eere-afdeeling op te treden. Zijn spelmethode viel op en hij zou het ver brengen. Die vervloekte oorlog kwam, Willy sneuvelde als groot vaderlander maar tevens als een moedig sportman.

Wij buigen ook voor zijn stoffelijk overschot, dat op den bodem, waar eens zijn wieg stond, rust.

Hij was te Brugge geboren op 25 October 1913.

LIKEURSTOKERIJ:

**Ghislain
VAN DAELE**
SCHELDEWINDEKE

TELEFOON 173 - MOORTZELE

De Gestapo vermoordde honderden VOETBALSPELERS.

De heldenlijst van den Kon. Belgischen Voetbalbond vermeldt de namen van honderden harer leden, omgekomen door het optreden der Gestapo's. Velen werden laffelijk neergekogeld, anderen in ballingschap omgebracht of in 't zicht der bevrijding afgemaakt.

We vernoemden hierboven eenige bijzonder goed bekende voetbalfiguren, maar moeten toch ook hulde brengen aan den algemeenen bondsvoorzitter heer Oscar VAN KESBEECK, tevens voorzitter van Racing Mechelen die zijn leven liet toen hij als gijzelaar ingerekend was.

Hij luidt de lange lijst zijner volgelingen in. We nemen er enkele uit de velen zooals ze ons overgemaakt werden door meevoelende supporters.

Geknakte levens.

— GANTOISE : Achiel DE MEYER, 21 jaar en Louis DE KESEL 38 j. sneuvelden op het veld van eer in Mei 1940 terwijl Maurits LAMON, 33 j. als politiek gevangene overleed op 4 Mei 1945.

— POPERINGE noteerde het afsterven van Nestor DONDEYNE, omgekomen in het kamp van Belzen (Duitschland) op 26 April 1945. De betreurde was lid van scheidsrechtersclub Westland.

— STEKENE meldde het overlijden in Duitse folterkampen van zijn voorzitter dhr Charles VIJDT, in 1943 te Brandenburg en van zijn ondervoorzitter dhr Georges CALLE op 16 Januari '44 te Neuengamme.

— St TRUIDEN V.V. deelde het afsterven mede van twee spelers uit het eerste elftal: HACKEN Godefroid, omgekomen in het folterkamp van Saai (Donau) op 15 Maart '45. Hij was zone-overste in de Weerstandsbeweging en lange jaren speler van de eerste ploeg. BERGEN Jozef, in dienst van den Weerstand, werd door de Duitschers gefusilleerd op 24 Maart 1944. V.V. verloor verder bij 't vervullen van hun vaderlandschen plicht: bestuursleden: Jozef TITS en Henri VRANCKEN; leden: Edgard ODEURS en Albert DUCHATEAU.

— WOUDSPORT HAUTHULST telt als helden: Etienne VANGHELUE en Michel VAN ROBAEYS in Duitse kampen omgekomen.

— F.C. ROESLARE betreurt het afsterven op 22 jarigen ouderdom van zijn verdienstelijk speler Carlos VINDEVOGEL omgekomen door folteringen en ontberingen op 18 Maart '45 in het kamp van Schüsenhof bij Bremen.

In de FOLTERKAMPEN stierven ook nog:

LANDUYT René van Oude God Sport, te Dora, VERMEIREN Jozef van Bosschoutsche V.V. te Blumenthal. BAYVAERTS Carolus ook van Bosschoutsche, in Duitschland doorgemarteld.

DELBOIR Noël (21 - 3 - 17) van Assa Ronse; alsmede zijn club-makkers GYSELINGS Fernand (24 - 8 - 32) en VAN ISACKER Henri (16 - 12 - 01) die tragisch omkwamen in het kamp van Buchenwald. BOSSAER Kamiel (24 - 1 - 11) stierf in 't kamp van Watenstein op 5 - 3 - 45. Hij was lid van R.C. Wetteren.

LIEVIJNS Jules (15 - 8 - 22) van S.V. Oudenaarde stierf op 6 Juli '44, vijf dagen na zijn thuiskomst uit ballingschap.

DE COCK Marcel van Gerda St Niklaas viel in Noorwegen.

HAUMAN Filemon (20 - 10 - 17) van Temsche S.K. kwam om in een concentratiekamp evenals STEVENS Wilky (9 - 1 - 27) van St Niklaasche Sportkring en dat in 't jaar 1945.

VAN KERCKHOVE Carlos (15 - 8 - 11) van F.C. Eekloo overleed in het kamp Regensburg op 5 April 1945.

In de rangen van den WEERSTAND viel eveneens menig voetballist.

Benevens de reeds vernoemden meldde men ons verder: Baron René PEERS DE NIEUWBURGH van Cercle Brugge; ALAERS Raymond van Liersche S.K. BELIN Gerard, BELIJN Leon, BOURLEZ Marcel, DE WORM Robert, D'HONDT Gilbert, HOEFMAN Gaston, MOLLET Maurice en SADAUNE Arthur allen van Assa Ronse; FÉRON Jean van Club Ronsse; SEVERENS Frans van F.C. Wilrijk; GELEYN John en VAN OPPENS Jozef van St Niklaasche S.K.; VAN SANT Martinus van Verbroedering Geel; WINDELS Marcel van Waregem Sp; VAN NERUM Marcel; VAN ISTERDAEL Georges en VAN WING Raymond van Herk de Stad; DE COCK Albert van Blue Star Avelgem; DHAE-NENS Léon van V. V. Eendracht Ouwegem; verraderlijk neergekogeld te Huise-Lozer op 7-8-44; HEYNINCK August en VERNIERS Alfons van Gerda; VANGENECHTEN Frans van Netegalm-Geel; VAN OOST Henri van V. C. Eendracht Huise; BALCAEN Étienne van S. K. Avelgem; Van WAMBEKE Charles van V. V. R. D. Velzeke; LAEREMANS Armand van Tielt Sport; DE BACKER Julien van Jong Lede; PUL-LAERT Edgard van Nieuwkerken Waas, enz.

Al deze Vlaamsche figuren gingen voor hun land in de rangen der " Witte Brigade. „

Gesneuveld of Gefusilleerd.

Anderzijds komt een heel leger helden op de onderscheidene dagorder's van onze verdedigers voor. Menig bekend sportbeoefenaar stond op de gevaarlijkste posten en hield stand tot het roemrijke einde. Op de eerlijst stippe we o. m. aan: De WOLF Louis en SIMON Jean van Stade Leuven; BETERAMS Frans van Racing Mechelen; DER-NIEST Armand (13-5-19) van Assa Ronse, gefusilleerd te Bergen op 28 Maart 1943 evenals zijn Clubgenoot SAELENS Jozef (27-8-20) door den vijand te Doornik neergekogeld op 15 Juli 1944; DE CORTE Kamiel van K. S. V. Blankenberge; DE MAYER Otto van F. C. Baasrode, geboren op 28-12-08 en door de Duitschers gefusilleerd te Rysel op 20-6-42, CRALE Jozef van Konga Boys Tienen; Commandant DE WACHTER Fr. van Antwerpen F. C.; BAERT Raymond en CLAEYS Maurice van Kortrijk Sport; CLUYTENS Jan, JANSSENS Henri, JANSSENS Raymond, MUTSAERTS Gaston en SCHROEF Armand allen van K. Racing C. Mechelen; BLEYS Jos van Berchem Sport; Luitenant Marcel HOLVOET van Stade Kortrijk en honderden anderen.

Op het veld van eer.

Als soldaten van het regelmatige leger, vielen ontelbare voetballspelers. De opsomming der namen alleen zou ons reeds te ver leiden. Deze dappere soldaten verdienen een grootsche hulde en blijven voor altijd vereerd door hun talrijke bewonderaar.

LIKEURSTOKERIJ:

**Ghislain
VAN DAELE**
SCHELDEWINDEKE

TELEFOON 173 - MOORTZELE

SCHAAKKAMPIOEN AUGUST DE WULF
in Duitschland ten onder gekomen.

De sympathieke schaakspeler August DE WULF uit Ledeberg werd om zijn vaderlandsliefde door de Gestapo ingerekend en naar Duitse concentratiekampen gesleurd, waar men hem zoo uithongerde dat hij bij zijn bevrijding gansch ten onder gekomen was.

Met vreugde keerde hij naar Ledeberg terug, doch zijn krachten waren zoo ver geslonken dat men verplicht was hem ter verzorging op te nemen in een sanatorium waar hij weldra overleed.

Aan den 24 jarigen adjudant DE WULF verloor de Weerstand een strijdend element en de Schaakbond een toonaangevend lid. Hij veroverde een eersten prijs in den competitiewedstrijd van den B.P.B. (Belgische Problemisten Bond).

Zijn talrijke tegenstanders uit de vele schaaktornooien waaraan hij deelnam, alsmede zijn talrijke vrienden bewaren zijn aandenken in eere.

.....

DOOR WIE WERD HET
KAMPIOENSCHAP VAN BELGIË 1945
(onafhankelijken) GEWONNEN ?

wie werd
KAMPIOEN VAN OOSTVLAANDEREN
1945 (onafhankelijken) ?

Lucien Mathijs
uit Zevergem.

Welk rijwiel bereed hij? Natuurlijk:

Plume - Vainqueur

Werkhuizen :

POL DESNERCK

Nederkouter 79, GENT

VELOMAKERS, VRAAGT AGENTSCHAP voor 1946

.....